

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 50

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL :

DE CLOWN VAN HET DORP

EEN GEHEIME BOODSCHAP
VOOR DE LEDEN VAN DE KUIFJE'S KLUB

E	I	D	E	B	K	N	H	Z	O
O	E	A	R	G	U	P	R	A	L
R	I	D	O	E	G	I	K	T	L
E	E	E	E	E	S	E	E	R	P
L	R	S	I	T	R	J	S	K	E
S	T	E	T	W	V	E	R	Z	F
I	A	E	A	E	E	S	J	T	G
T	N	E	E	K	V	O	O	K	W
U	E	M	L	N	J	S	I	E	G
T	F	I	J	N	E	E	E	F	N

Onder ons...

Geschiedenis zonder woorden.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

TH. PASVEER, Cyclamenstraat, 4, Zwolle (Nederland), *vraagt naar een korrespondentieadres van een jongen van ongeveer 15 jaar uit Australië of Nieuw Zeeland om in het Engels te schrijven.*

OE KIOK HWA, *is een meisje dat in* Surabaja (Indonesia), *woont,* Djl. Raya Darmo, 120. *Ze is vijftien jaar oud en wenst te korresponderen met lezeressen of meisjes van haar leeftijd in het Engels of in het Nederlands.*

BOB DE WACHTER, Hoogstraat, 39, Antwerpen, *zestien jaar oud, wenst te korresponderen met jongens van 15 à 16 jaar uit Zuid Afrika, liefst in het Zuid Afrikaans of anders in het Frans of Engels. Bob voegde er als voorwaarde aan toe dat de jongen Latijnse humaniora zou doen en tegen de rassenscheiding zijn. Hobby's : zwemmen, modelzweefvliegtuigen bouwen, en film. Bob belooft alle brieven te beantwoorden.*

WILLY CRALS, Hasseltsesteenweg, 215, Tongeren, *zou graag willen koresponderen met een Kuifjeslezer van dertien à veertien jaar uit het buitenland in het Nederlands.*

JAN VAN ZIJL, Fergusonstraat, 14, Oranjestad (Aruba) Nederlandse Antillen, *leest elke zaterdag* Kuifje, *verzamelt scheepsmodellen en scheepsplaatjes, tekent, zwemt, gaat op onderwaterjacht net zoals Lambik, fotografeert, houdt veel van dieren, en is vijftien jaar oud. Jan zou graag in het Nederlands of in het Engels met een Kuifjeslezer uit Nederland, België of Engeland willen briefwisselen.*

RICHARD TJOE, *negentien jaar oud, zwart haar, bruine ogen, 1,80 m,* Djl. Raya Darmo, 68, Surabaja (Indonesia), *houdt van kamperen, alpinisme, zwemmen en jagen, en doet zo wat aan alle sporten. Hij zou willen korresponderen met jongens uit de hele wereld.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

EVEN LACHEN

Patient : Dokter, dat is niet de kies die er uit moet !
Tandarts : Hebt u maar geduld, daar kom ik ook wel aan toe.

★

Direkteur van de gevangenis tot veroordeelden :
— Vannacht is de brandkast door een van jullie opengebroken en leeggeplunderd. Als ik de schuldige te pakken krijg, vliegt hij er uit !

★

Een nette heer kocht aan een toonbank een vulpen.
— Ze is voor mijn vrouw ! verklaarde hij.
— Haha ! Een verrassing zeker, glimlachte de bediende beleefd.
— Dat zal wel, was het antwoord, ze verwacht namelijk een auto !

★

Baas tot nieuwe loopjongen : Ik hoop niet dat je van dat slag bent dat altijd naar de klok kijkt !
Loopjongen : Neen, dat behoef ik niet. Ik heb zelf 'n horloge !

Volgende week :

SPECIAAL KERSTNUMMER

[illegible] pagina's !

Een volledig en boeiend verhaal : Op Kerstdag, ergens in Frankrijk, worstelt een jong meisje met de dood. Zal dokter Laënnec nog op tijd komen om haar te redden ?
De Ster van de woestijn : een mooi verhaal dat zich afspeelt in de geheimzinnige Sahara...
Raap de handschoen op : Rik Ringers, detective, slaagt er in de schuld van de misdadiger te bewijzen. Hoe ? Met de elementen die je krijgt, wanneer je dit verhaal leest. Ben jij zo intelligent en vindingrijk als Rik Ringers ?...
Maak zelf een mooi kerstkribbetje...
Vanzelfsprekend krijg je in dit speciaal Kerstnummer ook al de gewone verhalen die je iedere week met belangstelling leest.

GA DADELIJK NAAR JE BOEKHANDEL EN BESTEL HET KERSTNUMMER !

ONZE TEST

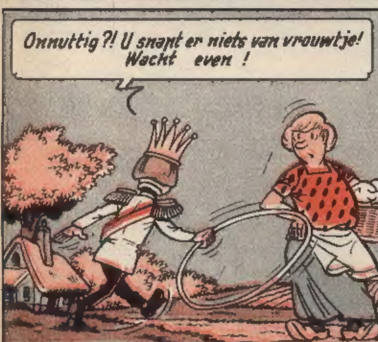
BEN JE ONGEDULDIG ?

JONGE mensen zijn over het algemeen ongeduldig. Het ergert hen zelfs dat bejaarde personen langzame reflexen hebben en niet zo vlug reageren als zij. Wie zijn ongeduld toont, is onbeleefd en bewijst dat hij zichzelf niet beheersen kan.

		Ja	Neen
1	In een wachtzaal kan je nooit lang stil blijven zitten ?	......	......
2	In de klas wacht je niet tot men je het antwoord vraagt ? Daarvoor ben je te ongeduldig.	......	......
3	Wanneer je met vakantie mag gaan, sta je reeds uren te voren te trappelvoeten van ongeduld ?	......	......
4	Wanneer je niet onmiddellijk krijgt wat je wenst, stampvoet je ?	......	......
5	Je zoekt nooit lang naar de oplossingen van een vraagstuk of van een kruiswoordraadsel. Geen geduld !	......	......
6	Je maakt het touw van een pakje nooit los, je knipt het door of rukt het af ?	......	......
7	Op het ogenblik van het vertrek heeft een familielid wat vergeten. Jij verliest natuurlijk dadelijk je geduld en je roept : « Zeg, is het voor vandaag of is het voor morgen ? » ?	......	......
8	Je gaat met je vrienden op stap en je hebt niet de tijd om te eten, zo ongeduldig ben je ?	......	......
9	Lees je een boeiend boek dan kan je niet nalaten naar de laatste pagina's te gaan kijken. Je wil de ontknoping dadelijk kennen ?	......	......
10	Je verliest je geduld wanneer een van je vrienden je een geschiedenis of gebeurtenis heel langzaam en bij stukjes en brokjes vertelt ?	......	......
11	Trappelvoet je wanneer men je b.v. aan de telefoon niet onmiddellijk antwoordt ?	......	......
12	Heb je de gewoonte aangenomen te laat te komen om vast en zeker niet te moeten wachten ?	......	......
	Totaal	......	......

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE CLOWN VAN HET DORP

Een volledig verhaal

door Jean Graton

Zodra hij klaar is met eten, loopt Piet weer naar de garage om verder te werken... Zijn moto is van hem alleen en helemaal gelukkig is hij pas wanneer hij zich met zijn machine op de baan bevindt. De dagen gaan voorbij, en op zekere avond bij het thuis komen...

Maar twee dagen later komt er

Ga je vanavond ook niet mee naar de kermis Je bent maar een...

Een wat?

Een vervelend heerschap!

Maar wat doen jullie? Zijn jullie gek geworden! Hou op!

En voortaan stellen we het zonder jou! Je kunt bij je oud ijzer blijven!

Piet tracht zijn kalmte terug te vinden. Naast hem staat er een jongen...

Wat doe jij daar? Waarop wacht je om met de anderen mee te gaan?

Ik blijf liever hier. Ik zal je niet storen, dat is beloofd!

Goed dan...

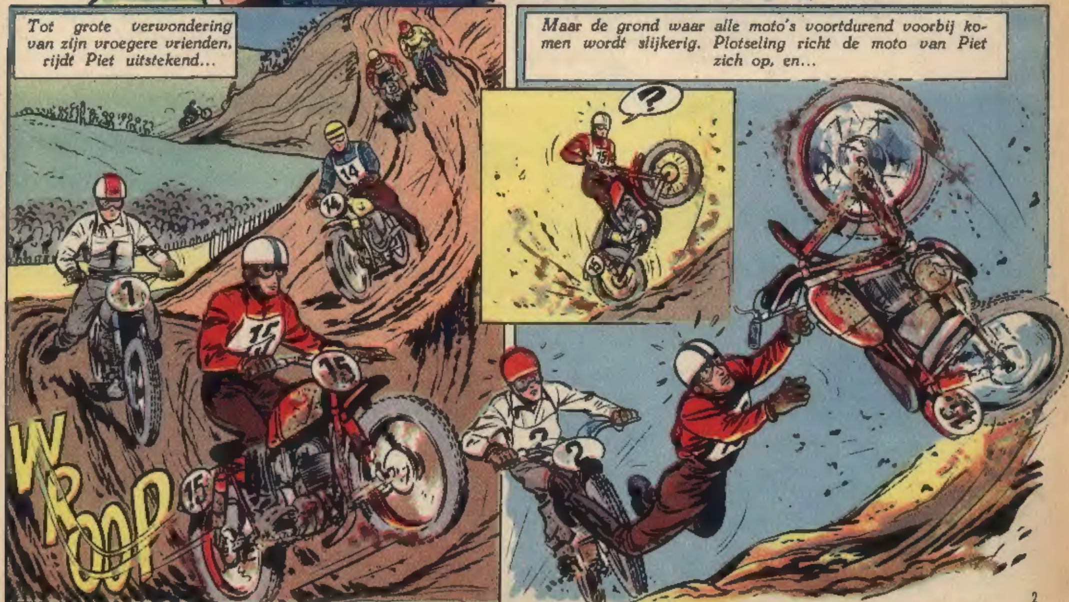
En sindsdien spreekt Piet niet meer met zijn vroegere kameraden. De kleine Freddy komt hem alle dagen opzoeken. Op zekere zondag is heel het dorp samengestroomd in de steengroeve waar de eerste motocross van het seizoen zal verreden worden.

En aan de startlijn...

Heb je nummer 15 gezien?

Maar dat is Piet!

Hoe is het mogelijk!

2

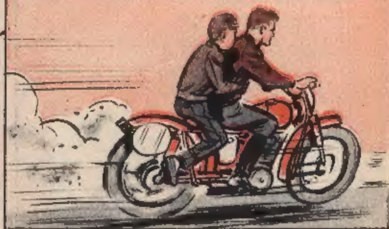

Wat staat er in die geheimzinnige brief...

?

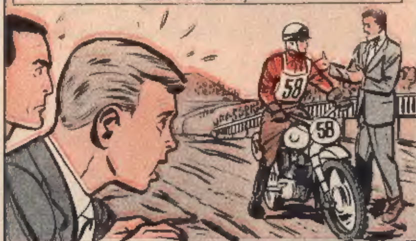
Wij zullen het dra weten, want twee weken later en nadat Piet verschillende malen naar de stad ging, koncentreert zich daar de hele zaak...

Inderdaad, Piet werd aanvaard als ploegmaat door een groot motomerk. De sportdirekteur van dit merk had de eerste prestatie van Piet gezien en was er van overtuigd dat hij met een goede moto ook een goede koers zou rijden !

Einde

Volgende week : EEN BEWOGEN KERSTNACHT

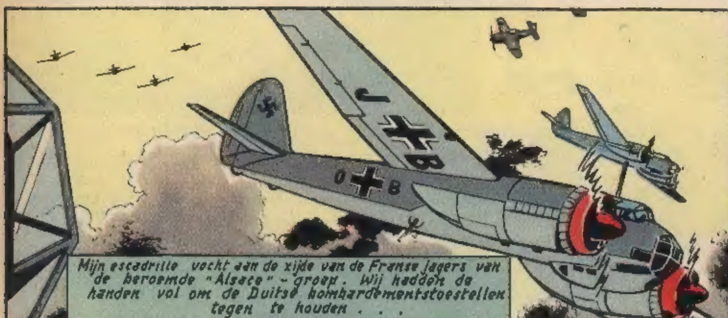
DAN COOPER

IN : **KOERS**

Dan kan Marc er op het laatste nippertje'van weerhouden

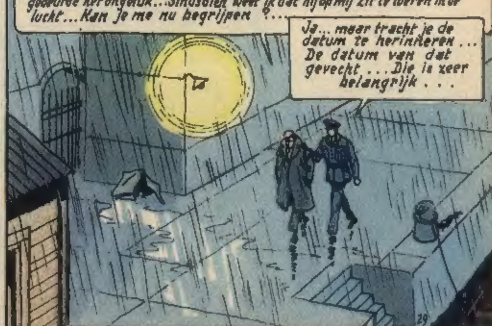

OP MARS

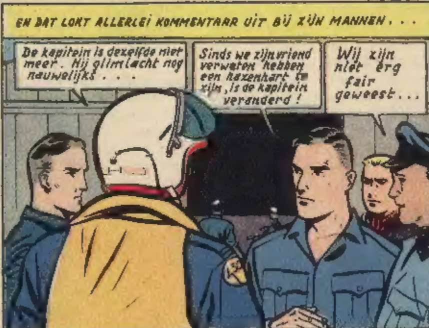
door Albert Weinberg

zelfmoord te plegen. Zal Marc thans verklaren wat hem scheelt ?

ZEVENTIG JAAR GELE
KREEG PARIJS ZIJN EIFF

IN 1884 maakte Gustave Eiffel het projekt voor een metalen toren die een hoogte van 300 meter zou hebben. Het was geen fantasie, maar een monument dat zijn stevigheid zou bewijzen en dat tevens zou aantonen wat men kan doen met een ijzeren konstruktie.

De ingenieurs van het atelier van Eiffel zetten zich aan het werk : Nougier die het voorprojekt had gemaakt, Koechlin die de plannen van de toren tekende, en Sauvestre, de architekt. Deze drie moet men in een adem vernoemen met Gustave Eiffel, want het is dank zij hun talent dat de toren er staat.

Toen er een prijsvraag werd uitgeschreven ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling van 1889 te Parijs, waren de plannen van Eiffel op en top in orde en ze werden aanvaard ondanks de vele protesten. Er was o. m. een professor in de wiskunde die beweerde dat de toren zodra hij een hoogte van 221 m. bereikte, vanzelf zou instorten. Deze prof was echter zo eerlijk later te bekennen dat hij zich vergist had.

GEEN ENKELE FOUT !

Men begon op 26 januari 1887 met de fondamenten, het metselwerk voor de vier zuilen gebeurde in de vier putten tegelijkertijd. Intussen maakte men in de ateliers van Eiffel te Levallois-Perret de metalen stukken klaar. Ze werden « geprefabriceerd » om ter plaatse gemonteerd te worden. De plannen en de werktekeningen van Maurice Koechlin en zijn tekenaars waren zo nauwkeurig en zo haarjuist, dat men tijdens de montage geen enkele fout kon ontdekken. De afstand van de gaten voor de klinknagels waren berekend tot op een tiende van een millimeter. In maart 1888 bereikte men de eerste verdieping. In de herfst, dat is dus zeventig jaar geleden, kon men de vier metalen torens ter hoogte van de tweede verdieping bij elkaar brengen. Op 15 april 1889 was men klaar met de montage.

Hoe het geheel juist in mekaar steekt en wat de aantrekkelijkheid van die Eiffeltoren uitmaakt, kunnen wij hier niet nagaan.

De chef-ingenieur van de Eiffeltoren gaf ons over de bouw zelf enkele bijzonderheden.

LICHTER DAN SIGARETTENPAPIER !

De Eiffeltoren weegt ongeveer 8.000 ton, bevat 15.000 reeksen stukken van verschillend model. Er waren 2.500.000 klinknagels nodig om ze in elkaar te schroeven. Moest men de gaten van de klinknagels op een rijtje naast elkaar zetten, zouden ze een lengte van 80 km. bereiken. Moest het metaal waaruit de toren gebouwd is eensklaps smelten, dan zou dit metaal tussen de vier voeten een vierkante plaat vormen met een zijde van 25 m. en een dikte van 6 cm. Niet meer ! Dit bewijst de lichtheid van de konstruktie. Een haarjuiste maquette, gebouwd op schaal van een miljoenste, zou 32 cm hoog zijn en slechts 8 gr. wegen. Je zou die maquette uit sigarettenpapier moeten maken en dit zou nog te zwaar zijn. Nog een ander voorbeeld : het gewicht van de lucht bevat in een cylinder die rond de vier voeten van de toren zou gelegd zijn en dezelfde hoogte als de toren zou hebben, zou zwaarder zijn dan de toren zelf.

HIJ STAAT NIET MET DE VOETEN IN HET WATER !

De Eiffeltoren kan weerstaan aan winden met een stootkracht van 400 kg. per m2. Zelfs wanneer hij zou moeten afrekenen met een buitengewoon krachtige cycloon, zou hij op zijn vier voeten blijven steunen en er geen enkele van oplichten. Iedere voet is samengesteld uit vier metalen stukken met kokerbalken, die het eerste platform van de toren stutten en zelf rusten op een ste-

Het begin van de montage van het metalen geraamte. Februari 1887.

Het eerste platform is voltooid. Je ziet nog de stellingen voor de montage.

DEN
ELTOREN !

vig metselwerk. Dit metselwerk, dat sedert 1889 niet bewoog, zit tot op 15 m. in de grond op een voetstuk dat in het metselwerk is vastgeschroefd met twee schroefbouten die een lengte hebben van 8 m. en een diameter van [illegible] cm. Met het oog op het monteren van de balken van de eerste verdieping was er, oorspronkelijk, in ieder voetstuk een hydraulische vijzel voorzien met een diameter van [illegible] cm en een stuwkracht van 800 ton. Deze vijzels waren bestemd om eventueel de nodige korrekties aan te brengen bij het monteren van de balken. Sedertdien zijn ze echter weggenomen, maar er is nog steeds een legende in omloop die beweert dat de Eiffeltoren gemonteerd [illegible] op een hydraulisch systeem! De toren staat niet met de voeten in het water, maar is stevig in de grond geplant.

EEN KLOEKE TOP!

Bij winden met een snelheid van 150 km. per uur, wiegt de top van de toren lichtjes en het is reeds gebeurd dat verkoopsters, die in de top hun waren verkopen, zeeziek werden. Maar het is niet de wind maar wel de zon die de toren doet bewegen, indien men het zo mag uitdrukken. Inderdaad, de toren zet zich uit aan de kant van de zon en onder de invloed van de warmte, en buigt dan over naar de tegenovergestelde zijde. De toren beschrijft aldus, min of meer regelmatig, een boog waarvan de grootste as ongeveer 52 cm bedraagt.

Een van de verwijten dien men tot de bouwers van de Eiffeltoren richtte was het volgende : « Die toren is totaal nutteloos ! » « Neen, antwoordde hierop Gustave Eiffel, het tegendeel is waar, die toren zal heel nuttig zijn ! » En hij had gelijk. Hijzelf begon in deze toren met het berekenen van de snelheid van de wind en andere weerkundige waarnemingen. Deze waarnemingen worden tot op heden voortgezet.

De Franse televisie plaatste haar antennes op de toren en een uitzendpost bevindt zich in de zuil aan de zuidkant. De politie heeft er een zendpost en de pompiers eveneens. Er staan draaiende schijnwerpers voor de luchtvaart, apparaten die de radioaktiviteit van de lucht opsporen, enz. enz.

De radio en de televisie koesteren nog heel wat andere plannen in verband met deze toren. De televisie wil o. m. antennes installeren voor de kleurtelevisie.

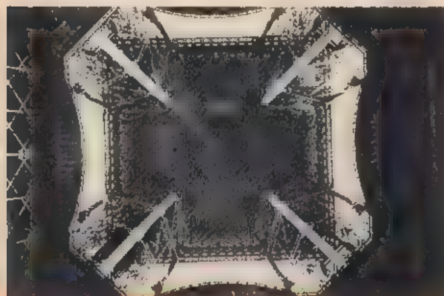
Je ziet, de Eiffeltoren is geen nutteloos sieraad. Hij heeft niet alleen stevige voeten, maar tevens een kloeke top !

De oude installaties op de top van de toren.

De nieuwe installaties met de antenne van de T.V.

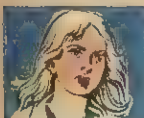

Een foto genomen op de grond in het centrum van de zuilen.

Gustave Eiffel aan de voet van de toren

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

De heer van St-Malo wenst zich meester te maken van de dolk, die door Corentin zorgvuldig bewaard wordt, en sticht wanorde in het kamp...

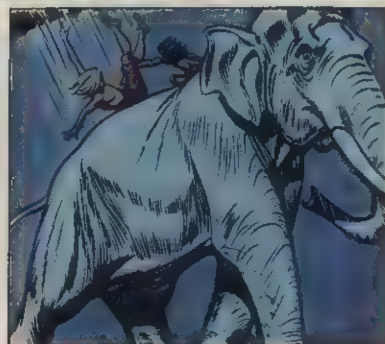

(Wordt voortgezet.)

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

Olrik en zijn twee handlangers vluchten op de daken en gooien een handgranaat naar de politie die hen achtervolgt...

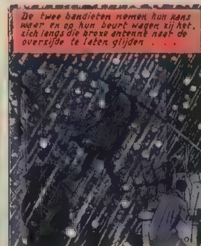

 Je houdt van mysterieuze avonturen en daarom lees je het album « HET GELE TEKEN ». (Wordt voortgezet.)

VERHAAL VAN J.-CL. PASQUIEZ
GEILLUSTREERD DOOR PHIL DAMBLY

FULTON bekeek de man die hem een duw gaf met woeste blik. Dan schrok hij even want het was Cooper de machinist, de man die hij zocht. Hij greep hem bij de arm en riep :

— Cooper, vriend, kom mee !

Cooper werd door zijn makker meegesleurd naar het midden van de sporen van het St Louis Station en stond weldra naast zijn machine.

— Wel, chef ?

DEZE laatste lichtte zijn pet en wreef zich het bezweet voorhoofd af.

— Die domoren van Lewington hebben weer een lelijke streek uitgehaald.

Hij klom op de lokomotief, greep een bussel hout die op de tender lag en stak ze in de ketel.

— De drukking is hoog genoeg...

Dan boog hij zich naar Cooper toe.

— Ik liet de express van Sacramento vertrekken in de richting van Lewington. Die van Lewington hadden me daartoe de toelating verleend. Let nu goed op : twee minuten later, toen de trein reeds een eind weg was, telegrafeerden die idioten me een tegenbevel. Ze hadden zich vergist. De lijn was niet vrij... En je weet zo goed als ik, dat er maar één enkele spoorlijn is.

— En wat doen we nu ?

— We trachten de express in te halen. Kunnen we dat niet, is de botsing met de trein uit de tegenovergestelde richting onvermijdelijk.

De stoomfluit gilde. De koperen drijfstangen van de « Pijl van Colorado » kreunden, rekten zich langzaam en gaven de machine een trage majestatische start. De lokomotief spuwde zware witte rookwolken en vertrok dan hijgend als een buffel over de enige spoorlijn in de richting van het westen.

Fulton dacht slechts aan één ding : de sneltrein inhalen alvorens hij de bergen had bereikt. Het landschap begon te hellen. De bergen waren niet ver meer af. Cooper wierp een bezorgde blik op de tender.

— We hadden meer hout moeten meebrengen, zei hij.

Fulton antwoordde niet. Hij leunde naar buiten en bemerkte in de verte de sneltrein die langs een heuveltop slingerde.

— Hij gaat thans voorbij het stationnetje van Morton. Vlug !

De lokomotief reed in volle snelheid de helling af en klom dan weer naar boven.

Na een bocht schreeuwde Fulton :

— De sneltrein ! Geef stoom, Cooper ! Vlugger !

De lokomotief naderde nu vlug de sneltrein. Fulton boog zich uit de machine en beval :

— Laat de stoomfluit gillen !

Hij sprong uit zijn stuurkabine, liep lenig naast de stoomketel en bereikte de voorkant van de lokomotief. Daar hield hij zich in evenwicht op de cowcatcher, terwijl Cooper de stoomfluit deed gillen.

— Ze moeten ons beslist horen, dacht Fulton.

De lokomotief was de laatste wagen van de sneltrein tot op twee meter genaderd. Eensklaps stootte de cowcatcher van de lokomotief tegen de laatste treinwagen.

— Bravo ! schreeuwde Fulton.

Niemand scheen hen te horen. De wind was zeer krachtig. Fulton sprong op de koppeling van de wagen en slaagde er in een handvat te grijpen. Het konvooi laveerde tussen twee steile hellingen en de schrille fluitsignalen van Cooper weerkaatsten tegen de rotswanden. Fulton bromde :

— Zijn die dan doof ?

Ze moesten de machinist van de sneltrein verwittigen, maar hoe ?... Fulton gaf er zich rekenschap van, dat hij niet in de wagen van de sneltrein kon binnen dringen. Hij besloot dan op het dak te kruipen en zo over de wagens tot bij de loko-

DE HOED VAN DE MACHINIST

motief te lopen. In enkele sekonden stond hij boven op het dak van de wagen. De sneltrein kwam uit de nauwe vallei en de berg stond vlak voor hem, de spoorlijn klom er in zigzag tegen aan. Fulton wou reeds naar voren lopen, toen hij eensklaps de tunnel zag waarin de lokomotief reeds was verdwenen. Indien hij op het dak bleef staan, zou hij verpletterd worden tussen het dak van de wagen en het gewelf van de tunnel. Hij week achteruit, maar op hetzelfde moment deed een tweede visioen het bloed in zijn aderen verstijven. Ginds, boven op de berg, kwam een trein uit de tegenovergestelde richting. De botsing zou niet lang meer uitblijven... De tunnel hapte de ene wagen na de andere op en snel als de bliksem liet Fulton zich achter de laatste wagen neerglijden. De duisternis omhulde hem plotseling. Hij sprong op de cowcatcher, liep langs de stoomketel en klom eindelijk weer in zijn eigen stuurkajuit. Hij riep zijn gezel toe :

— De trein... Er komt een trein uit de tegenovergestelde richting...

Het vuur onder de stoomketel wierp een rode lichtschijn op het gelaat van Cooper, dat krampachtig vertrokken was. Het konvooi kwam uit de duisternis van de tunnel en de zon goot opnieuw haar schitterend licht over de sneltrein en over de « Pijl van Colorado ». De sneltrein moest nu een steile helling op.

— Rijd met de stootblok op de wagen !

Cooper deed wat hem bevolen was. De « Pijl van Colorado » stootte hard tegen de laatste wagen van de sneltrein.

— Dat moeten ze toch voelen !

Fulton voelde iets zwaars op zijn voeten vallen. Hij bukte zich en raapte een langwerpig voorwerp op.

— Mijn geweer ! riep hij.

Hij nam zijn geweer steeds mee. Hij greep het, stak de geweerkolf buiten en schoot tweemaal in de lucht.

— Dat zullen ze toch wel begrijpen, zei hij tot Cooper.

Maar de machinist van de sneltrein had de schokken niet gevoeld en hoorde ook de schoten niet. De trein kwam weer in een bocht en reed nu naar de bergflank toe. Hij zou dan een rechte lijn volgen die over ongeveer twee mijlen naar omhoog liep en eindigde in een tunnel. Die bocht was de redding. Fulton en Cooper konden de lokomotief en de eerste wagens van de sneltrein nu makkelijker zien. De machinist van de sneltrein stak net zijn hoofd buiten de stuurhut. Fulton schouderde zijn geweer en mikte in de richting van de lokomotief, terwijl Cooper de stoomfluit deed gillen... Het schot ging af en de hoed van de machinist vloog over het dak van de lokomotief weg. De machinist schrok, keerde zich verbaasd om en bemerkte de « Pijl van Colorado ». Fulton profiteerde daarvan om de machinist een teken te geven. Dan mikte hij opnieuw. Een tweede schot weerklonk en de stoomfluit gilde langgerekt.

— Ha ! Ha ! riep Fulton uit. Zouden ze het nu eindelijk snappen ?

Je, waarachtig ! De sneltrein vertraagde zijn vaart.

— Hoera ! schreeuwde Fulton.

Hij deed een vreugdesprong. In zijn entoesiasme sprong hij buiten de machine, rolde over de keien, sprong overeind en rende langsheen de wagens van de sneltrein. Niet begrijpend bekeek de machinist hem. Fulton had geen tijd te verliezen en beval :

— Snel ! Achteruit ! Achteruit ! Laat je de helling afglijden... Cooper zal je met zijn machine helpen... Er komt een trein van de andere kant !

Hij wees naar de zwarte tunnel. Op hetzelfde ogenblik hoorde men een stoomfluit gillen en een trein kwam uit de tunnel gereden. De machinist van de sneltrein had geen uitleg meer nodig. Vliegensvlug reed hij zijn trein achteruit. Het ging echter te langzaam naar de mening van Fulton, die op de dam naast de spoorlijn stond. De sporen trilden zwaar onder het gewicht van de trein die op hen toekwam. Fulton zwaaide met de armen...

De trein naderde, werd groter, zwol op, werd reusachtig groot en daverde dan naast hem voorbij. Hij floot en een arm kwam uit de stuurhut. De wielen knarsten, vuurgensters spatten op. Fulton hield zijn adem in om dan, als gedreven door een onweerstaanbare kracht, achter de trein aan te hollen die nu kreunend en huilend remde... De twee reusachtige slangen naderden elkaar. De ene gleed langzaam over de sporen achteruit, de andere naderde te vlug. De twee lokomotieven stonden tegenover elkaar als vijandige mammoets. Hun zware neuzen stootten tegen elkaar, de koppeling werd met een doffe schok ingebeukt en die schok weerkaatste doorheen al de wagens van de sneltrein... Fulton staarde naar de wagens. Hij verwachtte zich aan een ontsporing... Maar neen, de twee konvooien gleden onverstoorbaar verder en bleven tenslotte staan te midden van een grote stofwolk.

De portieren van de wagens vielen open. De reizigers klommen uit de trein en verspreidden zich langsheen de spoorbaan. Ze geloofden hun eigen ogen niet. Fulton liep naar de machinisten die wankelend uit hun nog rokende lokomotieven kwamen. Geen van hen sprak, maar in hun ogen las Fulton hoe dankbaar zij waren. Eindelijk kon een van hen zijn lippen bewegen :

— Oef ! Daar zijn we de dans mooi ontsnapt !

De machinist van de sneltrein, weer enigszins op verhaal gekomen, riep :

— Mijn mooie hoed is naar de maan... Indien je een beetje lager had gemikt... Verduiveld nog toe !

Fulton glimlachte.

— Maar ik heb niet lager gemikt... en de ramp werd vermeden !

VOLGENDE WEEK :

Drie krijgers begaven zich op weg om een opdracht uit te voeren op bevel van hun sjeik. « Het is een wandeling. De inwoners van [illegible]ggourt zijn slechts kooplui » had de sjeik gezegd. Ze lachten met de voorzeggingen van Idrir, toen ze naar de hemel keken. Daar stond :

DE STER VAN DE WOESTIJN

DE SCHADUW VAN

De handlangers van Mauvoir, die Johan naar de plaats van terechtstelling

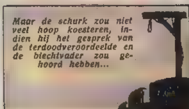

De avonturen van Harald zal je met spanning volge

HET ZWAARD

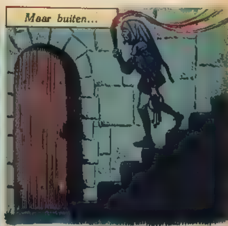
DOOR

L. & F. FUNCKEN

eiden, worden door Pijl en IJzerhakker op de vlucht gejaagd...

(Wordt voortgezet.)

...in het album « DE WITTE RUITER ».

TEKST VAN J.-M. CHARLIER GEILLUSTREERD DOOR REF

De man van Nogalès

Steve Howard zoekt de chef van de geheimzinnige organisatie die een oorlog tussen pioniers en Apachen uitlokte. Op het ogenblik dat hij een spoor ziet, wordt hij onverhoeds overvallen...

BESTE JONGEN, jij mag wel zeggen dat je van ver terugkomt! Indien je toevallig niet het hoofd had omgedraaid, zou Sam, de lijkbidder je als klant hebben gehad !...

De dokter richtte zich op en lachte. Hij had zijn mantel uitgetrokken en zijn hemdsmouwen opgestroopt. Met zijn zware massieve gestalte had hij eerder het uitzicht van een viller dan van een geneesheer. Steve Howard sloot de ogen. Boven hem draaide het plafond op hallucinerende wijze. Zijn hoofd was zo zwaar als lood en deed erg pijn.

— Wat is er me overkomen ? hakkelde hij met zwakke stem.

De dokter, die zijn handen had gewassen, nam zich de tijd ze te laten afdruipen en de versleten manchetten van zijn hemd neer te slaan alvorens hij rustig antwoordde :

— Ze hebben je als doelwit genomen, cowboy. Het was trouwens een puik schutter die dat deed ! Een centimeter meer naar links en je schedel ware opengespat als een overrijpe pompoen.

Met bevende handen betastte Steve het enorme verband dat om zijn hoofd gewonden was. Men had hem uitgestrekt op de grote schrijftafel van de sheriff. Deze laatste kwam juist binnen met zijn helpers en diskuteerde luidruchtig. Hij was zichtbaar slecht gehumeurd.

— Wij zijn er niet in geslaagd de prairiehond, die trachtte je in een schuimspaan te veranderen, bij de kraag te vatten, bromde hij.

De tweede tegenslag, vlak na de ontsnapping van Cutter, maakte de sheriff razend.

— Hij zat beslist op het dak van waar hij ons kon gadeslaan, vervolgde de sheriff. Zodra zijn opdracht ten einde was, vluchtte hij door de tuinen en de braakliggende gronden achter de huizen. Ik veronderstel dat deze misdadiger tot de bende behoort die je gevangene bevrijdde...

— Zonder twijfel, zij verlosten de enige getuige waarover ik beschikte en nadien wilden zij de enige persoon, op de hoogte van... zekere dingen, uit de weg ruimen. Die persoon ben ik.

De sheriff zweeg een tijdlang en krabde, in gedachten verzonken, over zijn schedel...

— Hum ! verzuchtte hij. Ik meen, dat jij je voeten in een zonderlinge krabbenmand gezet hebt en de mensen, die jij hindert, schijnen een lange arm te hebben... Ik heb je geen raad te geven, maar indien je je leven nog niet helemaal beu bent, verander dan van sektor !

Steve kwam overeind. Zijn hoofd draaide en zwarte stippen dansten voor zijn ogen. Over zijn nog bleke lippen zweefde echter een raadselachtige glimlach...

— Wat denk jij er van, dokter ? vroeg hij en keerde zich naar de geneesheer, die zijn jas vastknoopte.

Deze haalde de schouders op en zei goedig :

— De kogel die je scalpeerde, liet je genoeg hersens om recht op een paard te blijven zitten. Drink een slok om je wat op te kikkeren en ga je elders laten opknopen... Indien je levend uit de stad komt, wel te verstaan. Maar daar begin ik aan te twijfelen...

— Dank je, dokter. In dit geval zal ik je raad volgen en van lucht veranderen, sheriff. Ik doe het zo dadelijk.

De sheriff keek verwonderd op en zelfs de dokter bekeek Howard een ogenblik aandachtig.

— En waar ga je naartoe, vriendje ? De Apachen zijn overal.

In het « vriendje » klonk een hooghartig medelijden en dat ontging de verkenner niet. Hij lachte er echter om en haalde de schouders op.

— Ik ben nu al zo vaak door de streken gereden die in handen zijn van de Apachen, en een nieuwe reis van die aard schrikt me niet af. Bovendien ben ik er van overtuigd dat zelfs de Apachen zich niet in de Gilawoestijn wagen.

De sheriff en de dokter bekeken elkaar stomverbaasd.

— Heb je nou ooit ! fluisterde de eerste. Wat ga je in het zuiden doen ? Heb je misschien het inzicht naar Mexico te gaan ?

— Precies ! Men heeft me veel gesproken over een charmante kleine grensstad die Nogales heet.

★

Vijf dagen later kwam Steve te Nogales toe. Phoenix had hij bij nacht en duisternis verlaten als een dief. De sheriff had zijn paard tot achter de gevangenis geleid. Hij was in het zadel gesprongen en in volle galop de stad uitgereden. Dit was een wijze voorzorgsmaatregel, want van op de daken werd er op hem geschoten zonder hem evenwel te raken. Het was dus zeer duidelijk dat men hem uit de weg wilde ruimen...

Bij het eerste morgenkrieken bereikte Steve de grens van de Gilawoestijn. Twee dagen lang reed hij door een hel van hitte en stof. Hij was over de grens geschreden en had zijn weg een tijdlang naar het zuiden toe voortgezet, alvorens af te slaan naar het oosten en naar Nogales.

Eindelijk bereikte hij het doel van zijn vermoeiende reis. Nogales was een typisch kleine grensstad. Enkele bouwvallige huizen rond een plaza met arkaden geschaard en een kerk die dateerde uit de tijd van de Spaanse verovering. Er waren saloons en houten barakken waar men voor geld kon spelen. Overal stof, miserie en vuil. In het stadje een drukke menigte van desperado's, mijnwerkers, peones, paardendieven, smokkelaars, deserteurs, grensschuimers. Het was een bonte mengelmoes van Blanken, halfbloeden, Pimas en zelfs Chinezen die daar waren gestrand tijdens de eerste goudrush. Steve had een ogenblik gevreesd dat hij zou opvallen, maar de gringos (1) van zijn slag waren talrijk en het duurde dan ook niet lang of hij was er zeker van dat niemand hem bekeek.

Hij stapte een armtierige herberg binnen, waar peones tortillas (2), overgoten met een saus van Spaanse peper, aten. Howard bood de waard, een halfbloed, twee of drie glazen tequila (3) aan en bij het vierde glas waagde hij het in een aarzelend Spaans te zeggen :

— Ik zoek werk... Aan de andere kant van de grens heeft men me verteld dat ik hier iets zou kunnen vinden... bij een zekere Ordenez... Naar het schijnt neemt hij soms besliste en krachtdadige kerels in dienst.

Er verscheen een glans in de bolronde ogen van de herbergier. Met een zweem van eerbied in de stem verbeterde hij :

— Je bedoelt « señor » Ordenez !

Hij lei nadruk op het woord « señor ». Steve kon zijn tevredenheid moeilijk verbergen.

— Het is de grootste eigenaar van de streek, hernam de waard. Zijn hacienda ligt juist aan de uitgang van Nogales in de richting van het zuiden, maar hij is geen makkelijk man, señor Ordenez. Iedereen vreest hem in de stad ! Het is onnodig naar hem toe te gaan indien niemand je heeft aanbevolen.

Meer kwam de verkenner niet te weten. De dikke waard scheen eensklaps wantrouwig geworden. Steve vreesde dat men het verdacht zou vinden wanneer hij verder aandrong. Hij bleef nog een paar minuten bij de toonbank staan, overhandigde de waard dan enkele pesos en ging sleepvoetend de herberg uit...

Een half uur later zat hij verscholen tussen de Yukastruiken en bespiedde de hacienda van señor Ordenez zeer aandachtig. De weelde van de grote hacienda in de zuiverste Spaanse stijl stak fel af bij de miserie en het vuil van Nogales. De hacienda bezat beslist een patio en een binnentuin, want boven de blinkende pannen van het dak zag men de kruinen van de palmbomen opstijgen, die zacht wiegden in de wind. Opzij van de zware deur, versierd met smeedijzer, hurkten twee mannen. Zij rookten blijkbaar onverschillig, maar tussen hun knieën hielden ze een geweer.

Steve wou uit zijn schuilplaats te voorschijn komen, toen hij op de weg die van Nogales kwam hoefgetrappel hoorde. Hij keerde het hoofd om, schrok en wipte bliksemsnel achteruit. De ruiter die daar in volle galop op de hacienda toe reed, was niemand minder dan... Cutter !

(1) Vreemdeling uit het Noorden.
(2) Maïspannekoeken.
(3) Kaktusgenever.

Volgende week : IN HET HOL VAN DE LEEUW

SHERIFF TE KOOP!

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL

DOOR TIBET * TEKST GREG

De sheriff kocht een gloednieuwe hoge hoed, pronkstuk dat verwoest werd door Kid Ordinn...

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

RUBENS

DE XVIIe eeuw is de eeuw van de monarchie. De koningen zijn alleenheersers of trachten dit te zijn. Een soort van cultus omgeeft hen. Voor deze eeuw van koninklijke macht, schiep de kunst een vorstelijk, plechtig en indrukwekkend raam. Het was de Barok van Italiaanse inspiratie. De wieg van de Barok stond inderdaad te Rome, maar Antwerpen was er het eerste centrum van. Wanneer het doek opgaat, verschijnt Rubens. In 1600 verlaat hij Antwerpen en vertrekt naar Italië...

I. - EEN LIEVE MOEDER

JAN RUBENS en zijn vrouw Maria Pijpelinckx vluchtten uit Antwerpen bij de aankomst van de hertog van Alva en hun jongste zoon, Pieter-Pauwel, werd in 1577 in ballingschap geboren, te Siegen, in Duitsland. Als weduwe keerde Maria Pijpelinckx naar Antwerpen terug en ze werkte om haar drie kinderen groot te brengen. Zij zocht voor Pieter-Pauwel de beste leraars in tekenen en schilderen, zoals Adam Van Noort en Otto van Veen. Dan liet zij haar zoon naar Italië vertrekken om aldaar zijn kunst te volmaken. Zij wachtte geduldig acht jaar op hem, maar hij keerde niet terug. Zij was dood toen hij weer in zijn vaderstad kwam.

II. - ZIJN TERUGKEER

ISABELLA, dochter van Philips II, en haar man, aartshertog Albrecht, regeerden te Brussel en tekenden in 1609 een wapenstilstand van twaalf jaar met de Verenigde Provincies van het Noorden. Er kwam weer leven in de Nederlanden. Toen Rubens in zijn vaderstad terugkeerde, huwde hij met Isabella Brant en werd tot hofschilder benoemd. Het katolicisme bloeide opnieuw en men bestelde altaarstukken voor wederopgebouwde kerken en allegories voor salons...

III. - DE KRUISAFDOENING

IN 1612 bestelde Nicolaas Rockox, burgemeester van Antwerpen, bij Rubens een kruisafdoening voor de O.-L.-Vrouwkerk. Het werd een prachtig werk dat wereldberoemd is. Hij kreeg er 2.400 florijnen voor en een paar handschoenen voor zijn vrouw. Rubens werd de prins van de schilders genoemd. Hij schilderde met zwier en kracht en zijn koloriet is weergaloos. Heelwat van zijn doeken worden te München bewaard.

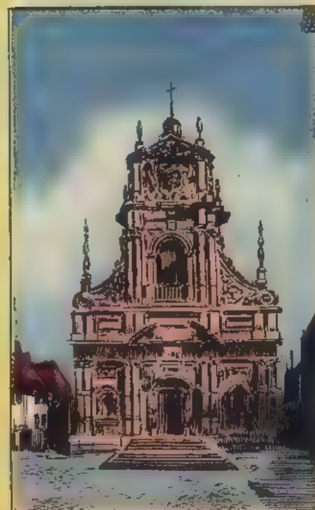

IV. - HET CENTRUM VAN DE WERELD

RUBENS vormde zijn talentrijke leerlingen tot geniale schilders: Van Dijck, Teniers, Jordaens, Gaspar De Crayer, om maar enkele schilders van de Antwerpse school te noemen. Rubens borstelde religieuse en mytologische onderwerpen, landschappen en portretten. De mooiste zijn waarschijnlijk die van zijn tweede vrouw Helena Fourment. Koningen schreven hem en nodigden hem uit. Te Parijs borstelde hij een reeks schilderijen in opdracht van het hof. Rubens werd zelfs ambassadeur.

V. - DE BAROK

RUBENS stierf in 1640. Toen triomfeerde de Barok overal. Het was een edele, plechtige, soms pretentieuse stijl. Het huis van Rubens dat je te Antwerpen eens moet bezoeken, is een merkwaardig voorbeeld van hetgeen men « Rubensbarok » noemt. De St-Carolus te Antwerpen is in Barokstijl, evenals de Jezuietenkerk of de Sint - Michielskerk te Leuven. Daar de Jezuietenkerken in die periode in Barok werden gebouwd, heet men deze stijl ook « Jezuietenstijl ». Een van de bijzonderste meesters van de Barok was Lorenzo Bernini, de bouwer van de Colonnade van de St-Pieters te Rome. De XVIIe eeux kleedde zich met een Te Deum-gewaad !

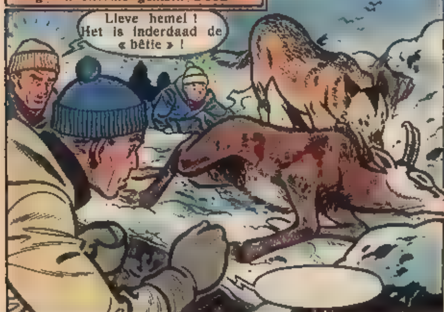
(Wordt voortgezet.)

JARI in de BRANDING

De reddingsploeg komt bij de puinen van de berghut en vindt Jimmy en diens gezellen. Zij ontdekken ook de « bêtie ».

RAYMOND REDING

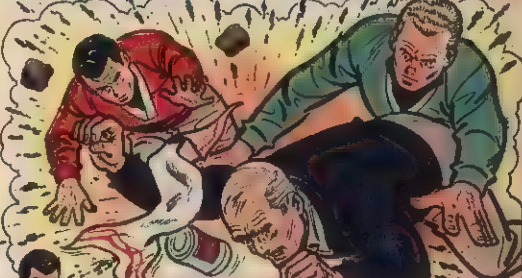

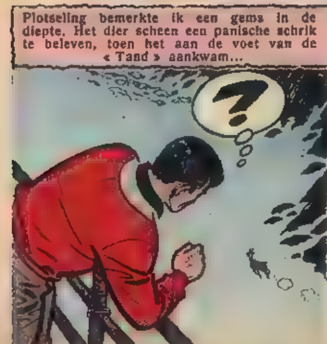

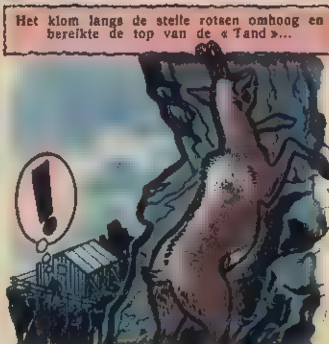

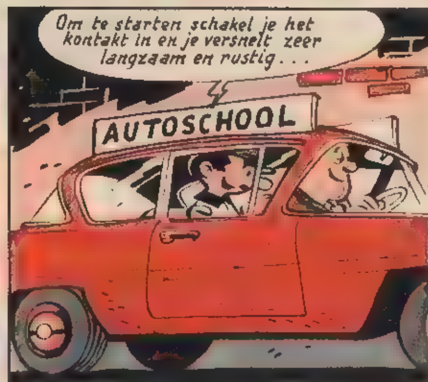
(Wordt voortgezet.)

PECHVOGEL

Het is goed, mijnheer Pechvogel. Wij engageren u als moniteur in onze autoschool.

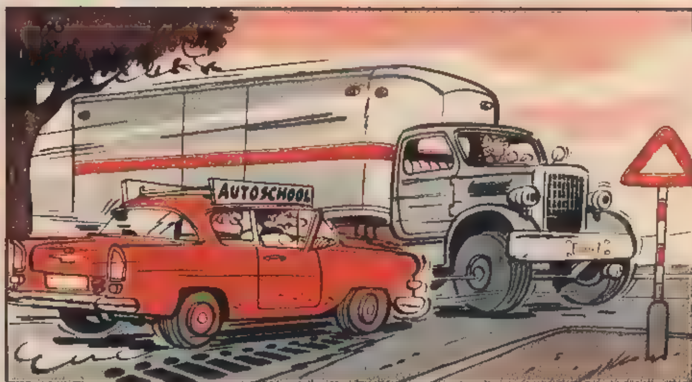
Dit is de eerste leerling !

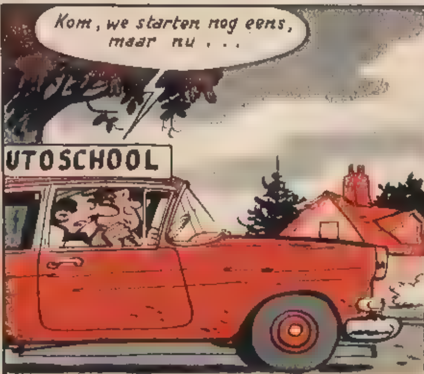
ZACHTJES AAN...

VROE M

Gelukkig dat ik een rem heb . . .

Ho, 'n auto besturen is makkelijk . . .

ZACHTJES!

VR OEMM

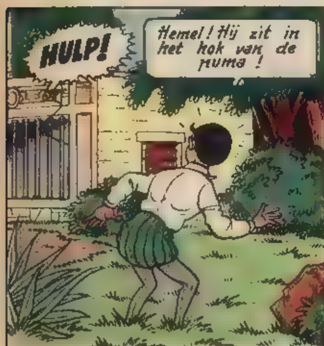
VRIJE INGANG
UITVERKOOP
NEEN !
NEEN !!!
VRIJE INGANG
UITVERKOOP
Maar waarom heb jij niet geremd ?
Maar ik dacht dat alleen jij over een rem beschikte !
AUTOSCHOOL
Goed ! Goed !... Rijd achteruit !
VRIJE I
VROEMM
Om boodschappen te doen is deze wagen uitstekend. Je rijdt er recht de winkel mee binnen !
OPGELET !
KLANK
Heb jij dat verkeersteken dan niet gezien? In die richting mag je niet rijden !
Verkeersteken ?... Welk verkeers - teken ?...
Ik moet je eerlijk bekennen dat ik zonder bril niets zie , en ik wil mijn bril niet opzetten om te rijden ,want ik ben bang hem te breken !
LATER . . .
't Is een zeer zonderling geval.. Kijk eens naar de krampachtige bewegingen van de voet... 't Is net of hij steeds wil remmen...
BERCK
GOSCINNY

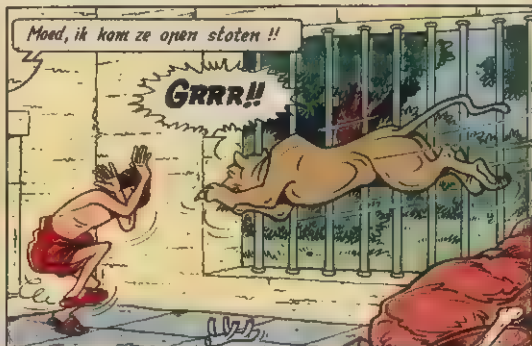
HET GOUDEN PAARD

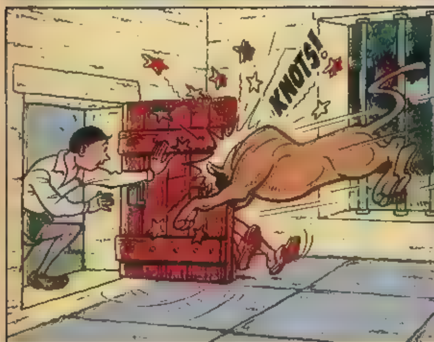

De jonge Azteek, gevlucht voor Suske, drong een kooi binnen waarin een wild dier is opgesloten...

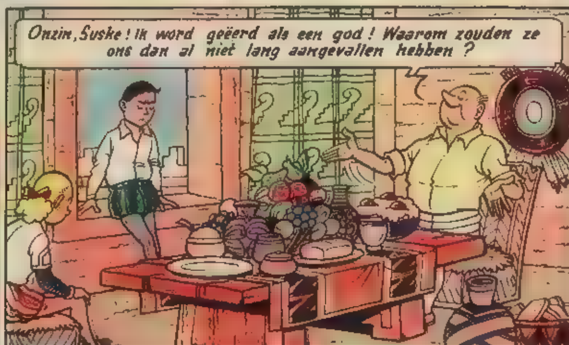

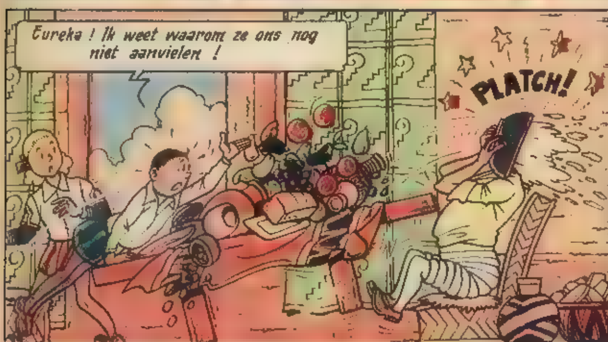

DE ZWARTE KLAUW

DOOR
...CQUES MARTIN

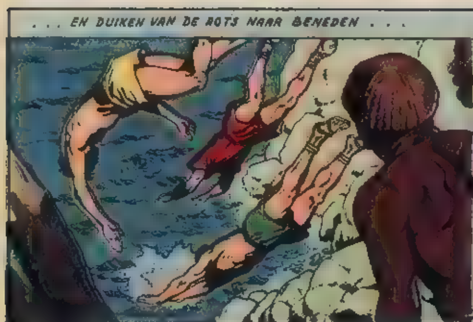
De chef van het Romeins kamp gaf het sein voor de aftocht...

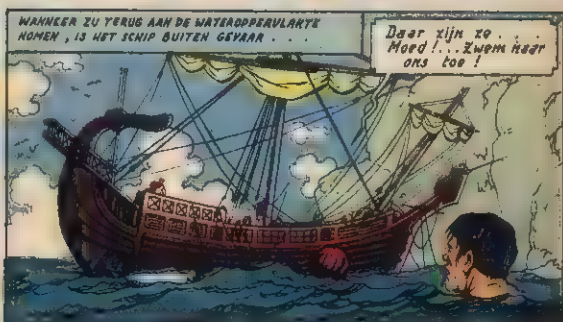

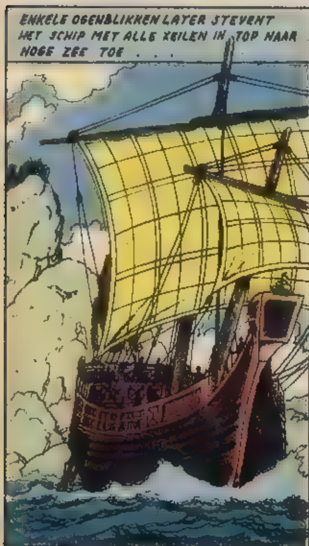

Ken je het album « HET VERVLOEKTE EILAND » ? Alex beleeft er geheimzinnige avonturen, die je met spanning zult volgen.

HALLO, HALLO, HIER

MARCEL BIDOT HEEFT ZWARE ZORGEN...

IEDEREEN kent Marcel Bidot, ten minste van naam. Hij is de sympatieke en knappe leider van de Franse ploeg in de Ronde van Frankrijk. Hij volgde zijn broer Jean op en kon niet minder dan vier gele truien in de wacht slepen: drie met Bobet, een met Anquetil. Hij is een man van gezag en dit gezag wordt erkend door alle Franse renners. Om deel uit te maken van zijn ploeg, moeten ze eerst bewijzen dat ze uit het hout van de kampioenen gesneden zijn.

Marcel Bidot is meester in zijn ploeg. Kwatongen vertellen dat hij zijn bevelen en instrukties van de organisators van de Tour krijgt, maar dat is niet juist. Hijzelf selektioneert de renners en hij beslist. Ik kan je verzekeren dat hij goed weet wat hij doet!

*

Deze winter wou hij bevrijd zijn van alle zorgen die de renners hem gedurende de zomermaanden geven, maar men is er in geslaagd hem bii een heftige polemiek te betrekken. Je weet dat er thans in Frankrijk drie « groten » zijn, die graag volgend jaar de gele trui zouden aantrekken: Rivière, Anquetil, Bobet. Er is nog een vierde renner die er aanspraak op maakt: Rafael Geminiani, een van de sluwste wielrenners die er onder de zon rijden! Die heren steken stokken in elkaars wielen en de technische leider van de Tour slaapt er niet meer van. Rivière, de renner die alle records op de piste verpulverde, meent dat hij de sterkste renner is van dit ogenblik en dus in de Ronde van Frankrijk 1959 het recht heeft de eerste viool te spelen. Wij moeten bekennen dat de chronometers helemaal aan de zijde van Rivière staan. Anquetil antwoordt hierop, dat Rivière nooit de Ronde van Frankrijk heeft gewonnen en dat het reeds lang geleden is dat hij nog een rit in de bergen heeft gedaan. Hetgeen de waarheid is. Anquetil verklaart dus onomwonden: « Ik ben nummer een! »

Waarom zouden die twee renners niet met elkaar overleg plegen en samen voor de overwinning rijden? Hierop heeft Jacques Anquetil het antwoord klaar: « Vorig jaar met Bobet heb ik ondervonden hoe dat gaat. Neen hoor, daar heb ik mooi genoeg van! » De rivaliteit die bestaat tussen Rivière en Anquetil zou een derde kunnen ten goede komen, en die derde is Bobet. Hii heeft de Tour drie keren gewonnen en voelt er, naar het schijnt, wel iets voor hem nog een vierde keer te winnen!

En zie, dat maakt het voor de arme Marcel Bidot nog ingewikkelder. Wie moet hij nemen? Ze zijn alle drie knap, ze rijden alle drie intelligent en zij hebben alle drie de ambitie de meester van de ploeg te zijn. Marcel Bidot krijgt er grijs haar van en... zeggen dat er ons nog zeven maanden scheiden van de Ronde! Hoe zal het aflopen?

Nu, wanneer de Fransen met elkaar twisten, kunnen wij daar misschien enig voordeel uit halen. Het zou tijd worden, want wij rijden nu al twintig jaar achter de gele trui aan...

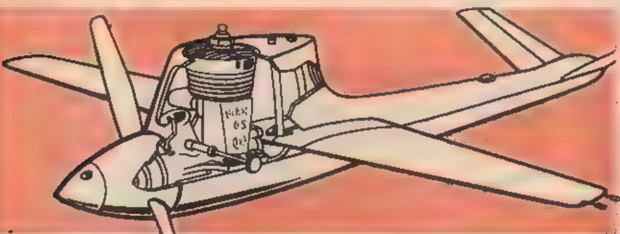
150 KM PER UUR!

MET EEN MOTOR VAN 150 GR.

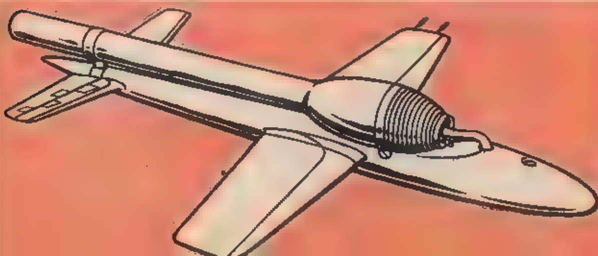
TEKST EN TEKENINGEN :
R. LELOUP

I.

CIRKELVLUCHT en akrobatie vergen handigheid vanwege de piloot, de zuivere snelheid vraagt van de modelist de grootste precisie en het maximum aan nauwkeurigheid bij de bouw van zijn vliegtuig. Niet te veel lijm! Het polijsten moet tot in de puntjes verzorgd zijn, het vliegtuig moet met de grootste zorg geschilderd worden. Wanneer dit niet geschiedt, betekent dit een verlies van snelheid. De meest spectakulaire vorm van de

kringvlucht is ongetwijfeld de « Team Racing ». Het is een echte snelheidswedren die betwist wordt door vier toestellen die in dezelfde kring draaien. Ieder vliegtuig heeft zijn eigen mecanicien en zijn eigen piloot. De vliegtuigen worden op de startbaan gezet 1/4 cirkel van elkaar verwijderd. In het midden van die cirkel wachten de piloten gespannen op het startsein. Wordt dit gegeven dan reppen de mecaniciens zich om de motoren aan gang te brengen. Een toestel schiet weg, gevolgd door de drie anderen, maar kijk, het snelste vliegtuig stijgt boven de anderen en vliegt deze voorbij. De piloot van het snelste vliegtuig heeft zijn kabels over de kabels van de konkurrerende piloot laten gaan.

De reglementaire hoogte ligt tussen twee en drie meter van de grond. De af te leggen afstand bedraagt 100 toeren op 10 km. De reservoirs bevatten echter niet zoveel brandstof. Men moet dus ravitailleren. Een motor valt stil. De piloot zet zijn vliegtuig op de piste en de mecanicien doet zijn best om het reservoir in een maximum van tijd te vullen en de motor weer op gang te brengen. Het toestel stijgt weer op en de wedren gaat verder. Het vliegtuig dat de III km in de kortste tijd kan afleggen, wordt tot overwinnaar uitgeroepen.

II.

Maar er is ook de zuivere snelheid. De toestellen starten van wagentjes, die op de grond blijven, en landen op de buik. De romp is meestal uit aluminium gegoten. Al naar gelang de kracht van hun motoren kunnen deze toestellen een snelheid bereiken die tussen 200 à 275 kilometer per uur ligt. Toestellen aangedreven met straalmotoren bereiken zelfs een snelheid van 285 km per uur. Onnodig te vertellen dat de wedstrijden tussen deze vliegtuigen erg boeiend zijn. Maar er is meer, deze kleine apparaten zijn het resultaat van vele uren ongeduldig werk en grondige kennis!

III

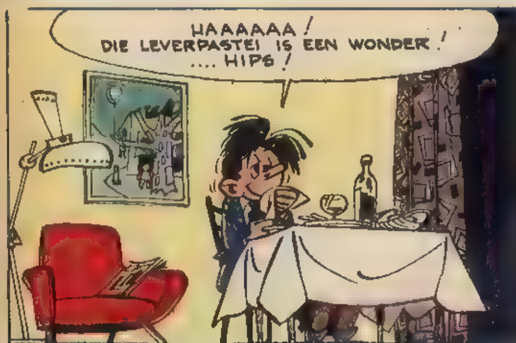
1. Motor van 2,46 cm3, 0,25 PK met 15.000 t./minuut. - 2. Luchtinlaat voor de afkoeling van de motor. - 3. De neus van de schroef in plastic. - 4. Regeling van de kompressie. - 5. Gaskommando. - 6. Luchtinlaat voor de motor. - 7. Afneembare motorkap. - 8. Schroef met 20 cm diameter. - 9. De stut van de motor in hard hout. - 10. Reservoir van III cm3. - 11. Buizen voor de vulling en luchtinlaat van het reservoir. - 12. Benzineleiding naar de motor. - 13. Richtingsroer. - 14. Beweegbare remklep. - 15. Kommando van de remklep. - 16. Direktieroer gericht naar de buitenkant van de cirkel. - 17. Vleugel met ribben en overtrokken met balsa. - 18. Wiel in schuimrubber. - 19. Stalen onderstel. - 20. Kabels van 15,92 m.

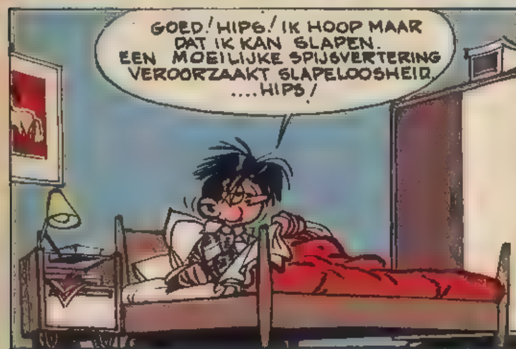
TON en TINNEKE

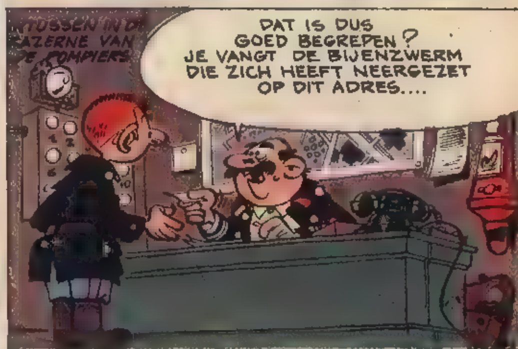
DOOR Franquin

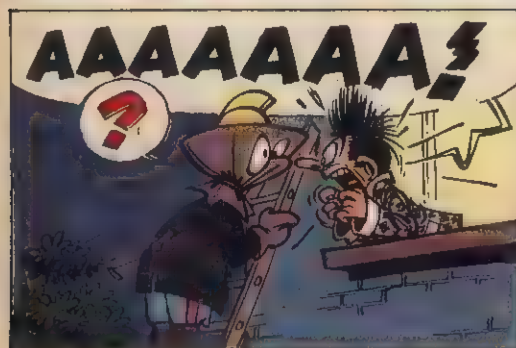

HOEMPA*PA OP HET OORLOGSPAD

TEKST: GOSCINNY TEKENINGEN: UDERZO

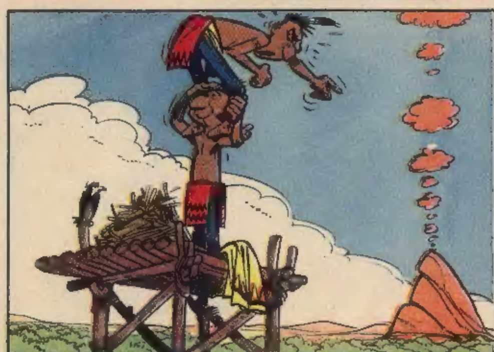
Twee leden van de bloeddorstige stam van de Platvoeten, hebben de stem van Hoempa Pa gehoord...

(Wordt voortgezet.)

OPGEPAST, BABBELAARS !

OM de lessen in vreemde talen te volgen zullen de kleine Japanners voortaan een masker dragen. Dit masker ziet er uit als een zeef, is in plastic en wordt voor de mond geplaatst. Het dient als micro en als geluidsversterker. Het masker is met het rechteroor van de leerling verbonden door een plastic buisje, dat eindigt op een luisterapparaat. De leerling kan de woorden die hij uitspreekt goed horen en zijn aksent verbeteren. De leraar hoort het minste gefluister en voor de babbelaars is dit masker beslist geen genoegen !

DE POS

LERAAR GEVRAAGD

DE leerlingen van een hogere klas van de gemeenteschool te Tromsö (Noorwegen) waren van mening dat hun leraar onbekwaam was en ze besloten hem op staande voet te vervangen. Met dit doel plaatsten zij een aankondiging in de krant. Deze misplaatste grap kostte hen echter een flinke straf en de leraar is er nog steeds !

REPETITIEBOOG

NAAR het schijnt hebben 450.000 Amerikanen naar pijl en boog gegrepen. Je moet weten dat een firma uit Michigan een repetitieboog heeft gemaakt. Wanneer de eerste pijl wegzoeft, komt de tweede onmiddellijk in schietstand liggen en zonder dat de boogschutter hiervoor een hand hoeft uit te steken. Voor wanneer de pijl met radio geleid ?

Riek eer je koopt

AMERIKAANSE firma's van voedingswaren gebruiken thans reklamebiljetten die een geur verspreiden om de voorbijgangers tot kopen aan te zetten. Het aanplakbiljet dat een bepaalde aardbelenjam aanprijst... ruikt naar aardbelen. Zij die je mosterd willen aansmeren... ruiken naar mosterd. Maar wat gebeurt er wanneer men reklame wenst te maken voor rode peper ?

Geschenken van de KUIFJE's BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's.
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen plus 3 kaarten-reeksen
per reeks : 50 punten

De Afdrukplaatjes :
per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen beschikbaar
Automobiel I : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
14 reeksen van 5 kleurreproducties.
per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille : 200 punten
Het Ganzenspel : 200 punten
De Puzzle op hout : 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
getoileerd : 60 Fr
gecartonneerd : 50 Fr
België I en II - Europa I en II :
per album : 29 Fr
De Meesterwerken van de Schilderkunst . Deel II : 50 Fr

Stuur je bons naar de KUIFJE'S BON 1/7, P-H. Spaaklaan, Brussel 7.

TILJON

OM IN JE BAD TE LEZEN

EEN New Yorkse uitgeverij bracht een nieuwe kollektie politieromans op de markt om « in het bad te lezen ». De omslag is waterdicht en de boeken drijven op het water...

ANTWOORD OP DE TEST
BEN JE ONGEDULDIG ?

12 JA : Jij brengt geen greintje geduld op ! Het gaat nochtans niet beter wanneer je je zenuwachtig maakt en staat te trappelvoeten. Integendeel ! Tracht rustiger te zijn en zorg er voor steeds een bezigheid te hebben.

8 TOT 11 JA : Veel geduld heb je niet. Je ongeduldigheid is slecht voor je zenuwen en ergert je omgeving. Doe je best de zaken kalmer op te vatten !

4 TOT 7 JA : Geduldig zijn is iets dat men kan leren met wat goede wil. Wanneer je niets beters te doen hebt, tracht dan eens geduldig tien knopen uit een touw los te tornen.

1 TOT 3 JA : Het gebeurt soms dat je ongeduldig bent, maar dat overkomt iedereen wel eens. Over het algemeen ben je rustig en je beschikt over een dosis geduld.

NUL : Jij hebt een engelengeduld. We bewonderen je oprecht !

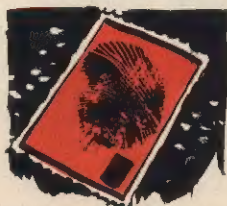
OPLOSSING VAN DE REBUS

« WIE GEEN KAN HEEFT, MOET DE LEER GEBRUIKEN. »

Betekenis : wordt schertsend gezegd tot iemand die zegt iets niet te kunnen, om hem aan te zetten het te leren.

HEB JE HET KERSTNUMMER REEDS BESTELD ?

TER ERE VAN DE POLITIE

CUBA gaf postzegels uit waarop vingerafdrukken staan afgebeeld. De bevoegde minister verklaarde, dat hij dit niet alledaagse tema koos ter ere van de politie.

HET WORDE LICHT !

IN de U.S.A. wordt een speciaal toestel verkocht dat de deuren verlicht wanneer men ze aanraakt. De Amerikanen zijn dus niet langer meer verplicht in het duister te tasten om het sleutelgat te vinden. De lichtgevende deuren brengen de redding !

NOG EEN STUKJE GROENLAND

SPECIALISTEN inzake statistiek hebben na een hele boel ingewikkelde berekeningen vastgesteld dat het ijs van Groenland, indien het gehakt en getransporteerd werd, zou kunnen dienen om in de whisky van iedere Amerikaan, en dat gedurende honderd jaar, een blokje ijs te leggen. Op voorwaarde echter dat de bevolking niet al te sterk aangroeit. In plaats van « nog een stukje ijs » zou men dan wellicht vragen « nog een stukje Groenland »...

Het weekblad « KUIFJE » : 13e Jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — **NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.**

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

« Tchang zal blij zijn u weer te zien », zo zei de gastheer aan onze vrienden...

(Wordt voortgezet.)